

Mercator-Pekarna Grosuplje

SMELI NAČRTI

Kruh je res vsak dan dražji, vendar ga zato ne bomo pojedli manj, ampak marsikatera družina celo več, saj so se podražila tudi druga živila. In če že pojememo več kruha, nam je lažje, če je kruh dober, takega pa pečemo v naši pekarni v Grosupljem, ki dela v okviru sodra Mercator. To ni reklama za Pekarno Grosuplje, ampak dejstvo, saj je morala Pekarna zaradi povpraševanja po grosupljskem kruhu tudi v popoldanskem času — v ljubljanskih trgovin-

nah — spremeniti delovni čas, da bi zadovoljila željam potrošnikov.

To je za delovno organizacijo pohvala in tudi možnost za razvoj. Seveda si Pekarna Grosuplje tega s staro opremo ne bi mogla privoščiti, lažje pa je ker je proti koncu lanskega leta začela obratovati nova peč, ki omogoča, da v pekarni spečemo kar pol tone kruha na uro več kot prej in tako zdaj iz peči prihaja kar 1.600 kilogramov kruha na uro.

Za novo peč so morali v pekarni odšteti 26 milijonov dinarjev, vendar se naložba brez dvoma izplača, saj peki zdaj spečejo 18 ton kruha dnevno in kar 70 odstotkov peke odhaja v Ljubljano. Ljubljansko tržišče je tudi vzrok za spremembo delovnega časa naših pekov, pa tudi za trud Pekarne, da bo pekla več pekovskega peciva — namesto sedanjih dva do tri odstotke kar desetino dnevne peke.

V Ljubljani namreč Mercator na-

črtuje ureditev petih majhnih lokalov za hitro pripravo hrane kot je hamburger, hot dog in podobno, za kar so seveda potrebne štručke, bombete, makovke, pecivo, posuto s sezamom...

Povečanje peke peciva pa v letošnjem letu ni edini načrt Pekarne. Odlučili so se za sodelovanje pri gradnji nove Mercatorjeve blagovnice oziroma prodajnega centra v ljubljanskih Fužinah, kjer bo urejena tudi majhna pekarna, ki bo pekla kruh za potrebe »matične« trgovine in verjetno tudi nekaterih živilskih trgovin v okolici.

Poleg tega bo Pekarna letos začela tudi z gradnjo petih novih silosov za shranjevanje moke, za kar bo treba odšteti kar 80 milijonov dinarjev. Odlučitev za to naložbo je bila nujna, saj imajo v Pekarni veliko težav pri preskrbi z moko. Kljub podpisanim pogodbam, plačilom vnaprej in vsem dogovorom, Pekarna marsikdaj dobi obljubljenom moko tik pred zdajci.

Novi silosi bodo omogočili shranjevanje večjih zalog moke in s tem konec

večjih skrbi za nemoteno peko in preskrbo trgovin. To pa obenem seveda ni zagotovilo za preskrbo z boljšo moko, saj kakovost moke pogojuje tudi boljši kruh.

Ni malo naših občanov, ki so prepričani, da je kruh iz peči Pekarne Grosuplje slabši zaradi nove peči. Vzrok za slabši kruh je slabša moka, saj povsem bele moke skoraj ni več mogoče dobiti. Še vedno je 53 odstotkov vsega kruha iz Pekarne narajenega na roko, kar je toliko kot prej. Bele moke ima Pekarna dovolj le za pecivo in nekaj belega kruha.

Lansko poslovno leto je Pekarna dobro končala in na seznamu delovnih organizacij v naši občini je med najboljšimi. Marsikdo se je ob podatku, da so delavci v Pekarni lani povprečno zaslužili 20 tisoč dinarjev več kot je bil lanski povprečni osebni dohodek delavcev v naših temeljnih in delovnih organizacijah, zamislil.

Lanski poslovni rezultati so Pekarno omogočili veliko povečanje prej zelo nizkih osebnih dohodkov. Za ta korak

so se morali odločiti, saj je peke težko dobiti oziroma skoraj nemogoče. Tako visoko povprečje osebnih dohodkov je rezultat nočnega, nedeljskega in prazničnega dela in velikega števila nadur, ki se jim v Pekarni ne morejo izogniti zaradi narave dela in ne zato, ker ne bi hoteli zaposliti novih delovnih moči.

Lani so pri enakem številu zaposlenih pekov povečali proizvodnjo za 11 odstotkov, fizična produktivnost dela se je povečala za šest odstotkov... Vse to pa je posledica dobre organizacije dela. Kljub velikemu povečanju OD v Pekarni niso »zajedali« v dohodek, saj za OD dajejo v strukturi dohodka manj odstotkov denarja kot prej. Ob vseh teh rezultatih si tako razporejanje dohodka pač lahko privoščijo. Pa naj povemo še to, da v Pekarni vsako leto razpišejo dve štipendiji, da bi dobili kvalificirane peke, vendar štipendiji že štiri leta nazaj ostajata nepodeljeni, pravično plačilo za opravljeno delo pa Pekarno zagotavlja tudi to, da si drugega delovnega mesta ne bodo poiskali še tisti peki, ki jih imajo zdaj.

M. K.

Izvozno sodelovanje

Številne delovne organizacije so se morale v času oteženega gospodarjenja bolj prilagoditi potrebam tržišča, predvsem pa poiskati take proizvodne programe, ki jim zagotavljajo kupce in mesto na tržišču. Med takimi organizacijami so tudi Kovinsko-lesni obrati našega Gradbenega podjetja Grosuplje.

Čeprav je bilo opravljanje vzdrževalnih del za gradbeno operativno in proizvodnja kovinske in lesne opreme za operativno in objekte v gradnji prvotna naloga tozda, se je morala organizacija zaradi manjšega obsega zidave in s tem tudi manj dela in obveznosti do gradbenecv odločiti za dopolnilni proizvodni program, ki zagotavlja delo in dohodek.

Del tega dopolnilnega proizvodnega programa so peči alpterm, ki so jih v Kovinsko lesni obrati začeli izdelovati pred dobrima dvema letoma. Na leto jih naredijo okrog 300 in če bi jih naredili več, bi jih lahko tudi prodali več. Sprva so izdelovali dva različna tipa takih peči.

Ker podobne peči izdeluje več naših tovarn v Sloveniji in drugih jugoslovanskih republikah, so se odločili za dva različna tipa peči na trda goriva. Peč hrast de luxe, na primer, so uspešno prodajali v vsej državi in povpraševanju zaradi premajhnih proizvodnih zmogljivosti niso mogli zadostiti, zato so se odločili za razširitev proizvodnje. Veliko zanimanje za te peči je bilo tudi na tujih tržiščih — v ZRN in Avstriji — in Kovinsko lesni obrati imajo prodajo na ti dve tržišči že zagotovljeno. Seveda so morali peč prilagoditi DIN predpisom, kar pomeni, da mora biti peč obenem tudi trajnožareča, kar zagotavlja boljši izkoristek in manjšo porabo goriva. V sodelovanju s strojno fakulteto v Ljubljani so že izdelali prototip take peči, ki jo bodo ponudili tudi kupcem doma in ne le v tujini. In kot pravijo, je tudi cena kupcem dostopna.

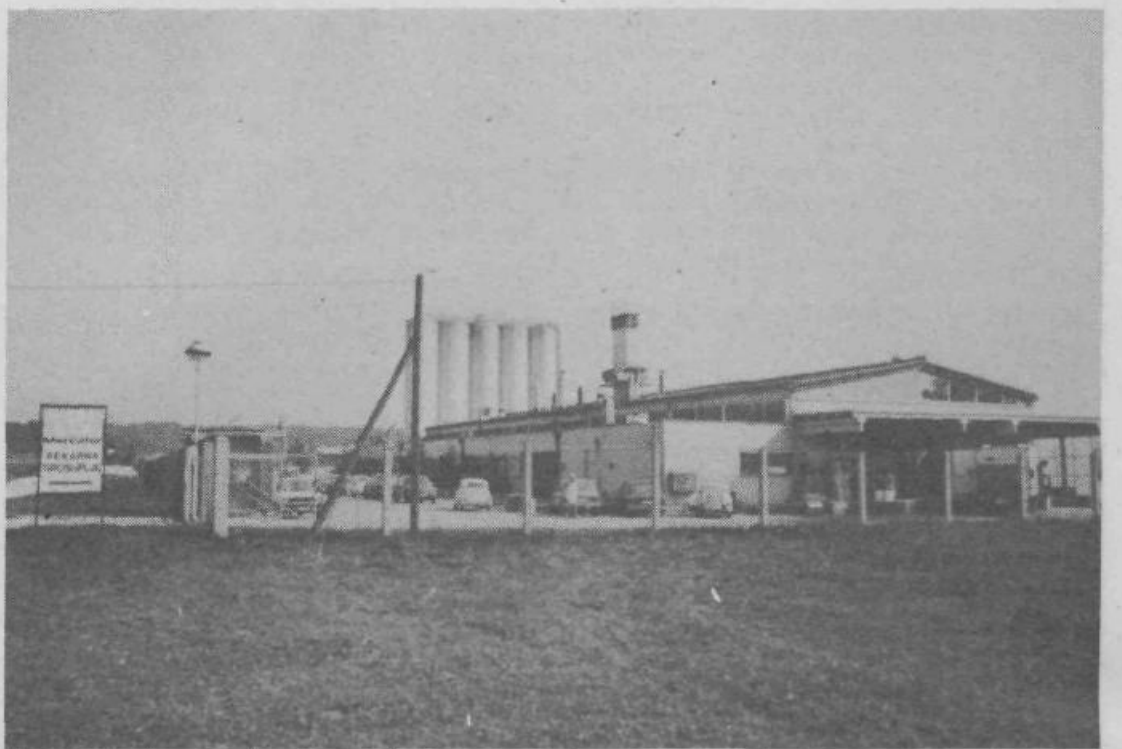
V Kovinsko-lesnih obratih imajo na seznamu »negradbenega« proizvodnega programa tudi izdelavo strojev

za kovinsko industrijo—manjše hidravlične kriviline in ravnalne stroje, s katerimi bodo pravzaprav dopolnili ponudbo na našem tržišču, saj Jelšingrad iz Banja Luke izdeluje večje hidravlične stroje. Prototipi teh strojev so serijski in jih je mogoče izdelovati serijsko, proizvodnja pa je v načrtu že za letošnje leto.

V sodelovanju s švicarskim Gebauerjem je GPG-jev tozda začel izdelovati tudi specialna dvigala, s čimer bodo, prav tako kot v spečmi alpterm, zaslužili nekaj deviz, zanimanje za taka dvigala pa je precejšnje tudi na domačem tržišču. Tako je štiri taka poševna dvigala naročilo Sarajevo, potrebujejo pa ga tudi v Škotskih jamah. Lani so v Kovinsko-lesnih obratih zaslužili okrog 15 milijonov deviznih dinarjev, načrt za letošnje leto pa je še pogumnejši.

Ob vseh dobrih rezultatih pa ni mogoče reči, da skoraj 210-članski delovni kolektiv pri svojem delu nima težav. Direktor temeljne organizacije združenega dela Alojz Kalan je povedal, da predstavlja zapreko za boljše delo predvsem slaba preskrba z dobrim reprodukcijskim materialom. Bazična industrija pri nas se vede zelo togo in noče prislunhiti predlogom, ki bi tudi za izdelovalce surovin pomenil boljši zaslužek. Tako se recimo dogaja, da Kovinsko-lesni obrati ne morejo dobiti surovin naravnost iz tovarne, ampak po daljši poti — z uvozom pravitesta materiala, ki ga je bazična industrija prodala v tujino, zato da bi zaslužila devize. Ob tem pa ne moremo mimo dejstva, da imajo surovine na tujem tržišču veliko nižjo ceno kot bi jo imele, če bi jo tuji kupci kupili v obliki končnega izdelka.

M. K.

Slabši odkupi od načrtovanih

Kmetijstvo je ena od tistih gospodarskih dejavnosti, ki naši občini ponuja veliko večje možnosti za razvoj, kot pa so bile do zdaj izkoriščene. Tako je raziskava pokazala, da bi se kmetijska pridelava lahko povečala kar za štirikrat, če bi izkoristili vse naravne danosti in prostorske možnosti.

Vendar pa za zdaj ne moremo reči, da je kmetijstvo ena od »močnih« gospodarskih vej, saj lanski načrti priraje mleka in mesa ter pridelava poljščin, niso bili uresničeni v taki meri, kot bi lahko bili. Tako so kmetije, kooperanti Kmetijske zadruge Vičtemeljne zadrzne organizacije Grosuplje, oddali tri odstotke manj mleka kot je bilo načrtovano, odkup mladega pitane goveda je bil za 31 odstotkov manjši kot je bilo načrtovano, kmetije so vzredili in prodali 55 plemenskih telic, kar je za skoraj tretjino manj kot je bilo načrtovano, najslabši pa je bil odkup krompirja, saj je zadruga odkupila le šest ton, kar je le pet odstotkov načrtovanih količin.

Seveda vsi rezultati niso tako slabi kot ti, ki smo jih že omenili. Tako je bil odkup goveda za 82 odstotkov večji od načrtovanega, v okviru organiziranega pitanja, so kmetije odprodali za 30 odstotkov več mesa in kar 135 odstotkov več kot v letu 1984, odkup konj je bil za 34 odstotkov večji od načrtovanega, izdelkov domače obrti so

kmetije prodali za 53 odstotkov več od načrtovanega in kar 111 odstotkov več kot v letu 1984.

Številke so seveda vzpodbudne, vendar pa po drugi strani pomeni večja prodaja goveda zmanjševanje števila glav živine v hlevih naših kmetov. Kot so povedali v Temeljni združni organizaciji Grosuplje, se stavež krav povečuje, oziroma se osnovna čreda krav ni zmanjševala.

Vzroke za večjo odprodajo goveda seveda poznamo, saj jih naši kmetijski ves čas navajajo in opozarjajo nanje. Predraga močna krmila in umetna gnojila povečujejo stroške priraje, zato je prodajna oziroma odkupna cena za kmete nezanimiva, saj ne pomeni skoraj nobenega zaslužka oziroma dobijo za meso komaj nekaj več kot so porabili za vzrejo živine. Tako vsaj zatrjujejo.

Pri TZO Grosuplje so nam povedali še en zanimiv podatek, namreč ta, da so kmetije zaklali precej več živine, kot pa so jo prodali zadrugi. Dokaz je veliko večje število prodanih koz, ki jih odkupuje zadruga. Do konca lanskega leta so jih kmetije prodali okrog 1.400, medtem ko jih je zadruga v letu 1984 odkupila 1.281.

Ob vsem tem pa moramo povedati, da kmetije na območju TZO Grosuplje sejejo vedno več pšenice. Tako pri zadrugi ocenjujejo, da je s pšenico poseja-

nih okrog 80 hektarov njiv. Zadruga je sklenila pogodbe za odkup 35 ton pšenice, kar pomeni, da kmetije vedno več pšenice obdržijo doma.

Razvoj kmetijstva v naši občini je odvisen tudi od dela strokovnjakov v naši občini, v največji meri pospeševalcev, za katere je, žal, v pisarnah še vedno preveč dela in zato morda še premalo dela na terenu. V Kmetijski zadrugi so pred nedavnim na novo or-

ganizirali pospeševalno službo, pravzaprav so »združili« pospeševalce iz temeljnih zadrznih organizacij, s čimer bi radi zagotovili bolj učinkovito delo in boljše »pokrivanje« terena. V načrtu je tudi intenzivnejše izobraževanje za kmete, s čimer bi pri zadrugi radi pripomogli do boljših rezultatov, ki bodo koristili tako kmetom kot tudi gospodarstvu občine in ne nazadnje tudi boljši preskrbi s hrano.

Široka cesta vodi v svet

Vsak si sam kroji obleko svojega ugleda.

Sreča ti prihaja naproti počasneje kot želva in beži od te-te hitreje kot gazela.

Letos je tudi v našem mladem življenju nastopila prelomnica, s katero se konča majhno a nadvse pomembno obdobje, osnovna šola. 8 let smo učenci skupaj sedeli v šolskih klopih, se potili med kontrolkami, 8 let smo se skupaj smejali in se borili za določen življenjski cilj. Toda sedaj se bodo naše poti razšle. Iz velike družine bomo postali posamezniki...

Razmišljaj... Kaj se poraja mladostniku, ki stoji na pragu odločitve? Pred vsakega se postavlja težko vprašanje: Kam po osemelitvi? Vsaka, še tako majhna odločitev je težka. Najtežje pa je med goro poklicev poiskati tistega, ki te veseli in za katerega si tudi sposoben.

Tudi jaz sem bila na razpotju. Pred mano se je postavljalo vprašanje: »Naj grem na medicino ali za ekonomskega tehnika?« Študij medicine je precej zahteven. Ko pa sem se bolj poglabila pri odločanju, sem pravilno rešitev le našla. Vseskozi sem razmišljala o šoli, v kateri bi že po štirih letih šolanja dosegla določen poklic. Vseeno pa bi imela možnost za nadaljevanje študija. Zato sem se odločila za ekonomsko šolo. Morda je pri tej težki odločitvi name vplivala tudi mama. Svetovala mi je, vendar je odločitev prepustila meni. Čeprav je poklic ekonomskega tehnika zahteven, mi ga je priporočala, saj se lahko zaposliš na zelo različnih delovnih mestih.

Poklic sem spoznavala, ko sem včasih obiskala mamo v pisarni. Po mizi ima naložene kupe papirjev, ki jih mora redno brati, da lahko sledi spremembam predpisov, tako zveznih kot republiških, ter raznih navodil službe družbenega knjigovodstva. Poleg tega mora pisati pisma, obrazce... Imeti mora pregled nad oddelkom, da je delo pravočasno in natančno opravljeno. Povezovati se mora z drugimi oddelki v delovni organizaciji in službami izven nje. Uvajajo tudi računalniško obdelavo podatkov. Seveda se mora za to tudi posebej izobraževati. S pomočjo računalnika je delo hitreje opravljeno. Na kratko sem opisala le eno od številnih službenih mest, ki jih lahko opravljaš z izobrazbo ekonomskega tehnika. Vem, da bo tudi pot do tega poklica trnova. Vendar moram vztrajati, saj le z vztrajnostjo kaj dosežeš.

Nobeden poklic ni brez težav in tudi poklic ekonomskega tehnika prinaša veliko truda in predanosti poklicu. Prinaša tudi srečo in veselje, ko vidiš uspeh svojega dela. Trdno sem odločena, da grem na ekonomsko šolo.

Upam, da sem si izbrala pravi poklic, ki ga bom z veseljem opravljala. Želim, da bi me moja široka cesta, ki vodi v svet, pripeljala na pravo pot in da se ne bo iztekla prej, dokler ne dokončam šole in pridem do poklica mojih sanj.

Skučic Tatjana, 8. e

OŠ »Louis Adamič« Grosuplje

Razpis štipendij

Delovne organizacije v občini Grosuplje bodo v šolskem letu 1986/87 razpisale 345 kadrovskih štipendij, kar je 43% več kot leto poprej. Posebej se je povečalo število razpisanih kadrovskih štipendij od V. stopnje navzgor.

V šol. letu 1986/87 bo razpisanih 78 takih štipendij, leto nazaj pa jih je bilo le 11.

Skupen razpis kadrovskih štipendij za vse OZD v Sloveniji je bil 16. 4. 1986 v časopisu DELO in VEČER.

Priporočamo vsem učencem usmerjenega izobraževanja in študentom, ki še nimajo kadrovske štipendije, da si ogledajo razpise in oddajo vloge na naslove organizacij, ki razpisujejo štipendije.

Vsako leto ostane kar precej štipendij nepodeljenih, čeprav so nekateri dijaki ali študentje brez štipendije, ker zamudijo rok prijave.

Po podatkih, ki jih je zbrala Strokovna služba Samoupravne skupnosti za zaposlovanje, imajo OZD v občini v sedanjem šolskem letu 388 kadrovskih štipendistov. V lanskem letu je ostalo 91 razpisanih kadrovskih štipendij nepodeljenih.

Strokovna služba
Skupnosti za zaposlovanje
Grosuplje

Gremo v kino

Že smo v mesecu maju, mesecu, za katerega pravijo, da je najlepši v letu, mesecu, ko cveto rožice, se razvija ljubezen, in kjer je ljubezen, so seveda tudi neznosti. No, o ljubezni in neznosti bo kot nalašč nekaj tudi na naših platnih v mesecu maju. Gre za dva zelo dobra filma, ki si ju je vredno ogledati. Prvi je slovenska vojna drama v režiji Rajka Ranfla LJUBEZEN. Film je nastal po istoimenskem romanu. Pripoveduje o usodi mlade generacije ljubljanskega predmestja v času narodnoosvobodilne borbe. Sam sem doživljal to mladost v enem ljubljanskih predmestij, za bodečo žico, in moram vam reči, da gre za resnični prikaz tistega časa, brez olepšavanja in raznih nepotrebnih dodatkov. Gre za pogled fanta, ki politično še ni obremenjen in gleda na dogodke z očmi človeka, ki se opredeljuje tudi čustveno in ne le razumsko. Film pripoveduje o zapletih, ki se iz take optike prav lahko zgodijo. Govori o zvestobi in izdajstvu, o herojski, pa tudi nepotrebnih smrti, o mladosti, ki je še igriva in smrtno resna hkrati. To je pripoved o generaciji, ki je dozevala hitreje in intenzivneje kot sicer, generaciji, ki ima na nek način bogatejše odraščanje, po drugi strani pa je osiromašena za marsikaj. V glavnih vlogah nastopajo Rok Bogataj, Brane Šturbej, Uroš Maček, Jožica Avbelj, Lenča Ferenčak, Vesna Jevnikar in Bernarda Gašperšič. Sami mladi igralci, ki so odlično predstavili bogastvo portretov, režiser pa je posnel svoj najboljši film do danes. Film si je resnično vredno ogledati, saj si ga je v Ljubljani ogledalo blizu 30.000 gledalcev ter je najbolj gledani slovenski film v letu 1985. Na programu bo v vseh treh naših kinematografih med prvomajskimi prazniki.

Drugi film, katerega ogled bi vam najtopleje priporočil, je ameriški družinski drama ODBOJBE NEZNOSTI. Film nam pripoveduje o spopa-

dih med materjo-vdovo in njeno hčerko. Med njima prihaja do nesporazumov, ki v določenih obdobjih pripelje do burnih trenutkov. Sicer pa, kaj bi vam pravil zgodbo, dovolj je že, če povem, da je film prejel 5 oskarjev, 4 ZLATE GLOBUSE, 5 nagrad kritikov Los Angelesa, celo vrsto priznanj filmskih kritikov New Yorka, združenja filmskih kritikov ZDA, združenja filmskih režiserjev ZDA in so ga predvajali na Testu 85. V glavnih vlogah nastopajo: Debra Winger, Shirley Maclaine, Jack Nicholson in Jeff Daniels, režiral pa ga je James L. Brooks. Film bo na programu v sredini meseca maja.

Ostali program je sestavljen iz različnih filmskih zvrsti, tako da bo lahko vsak prišel na svoj račun. Tisti, ki imate radi komedije, si boste gotovo ogledali super komedijo PAR-NEPAR z Budom Spencerjem in Terencem Hillom v glavnih vlogah. Kadar ta dva igralca igrata skupaj, je vnaprej vemo, da bo obilo smeha in prijetne zabave. V tem mesecu bo še ena dobra komedija, in to ameriški film LJUBEZEN V RIU. Ljubezni ne bo prav dosti, smeha pa obilo. Rad bi vas opozoril na akcijski film ŽELO, II. del. Duhovit, poln akcije in nepričakovanih preobratov, prava zabava za vsakega gledalca. Tisti, ki ste gledali prvi del, tudi tega ne boste izpustili. Še en akcijski film bo na programu, in sicer ameriški ŠAMPION NEŽNEGA SRCA. Film o pevcu country glasbe, s katero ne uspe, pa zato postane boksar. Vsekakor bo ogleda vreden ameriški znanstvenofantastični film PREGON V VESOLJU. Spektakularne pustolovščine in borbe v vesolju z efekti, izdelanimi v delavnici Georga Lukasa. Dejansko je to tretji del film Vojna zvezd. In ker brez grozljivke ni popolnega filmskega programa, si boste za konec meseca lahko ogledali ameriško grozljivko GROZLJIVI VIKEND. Originalni naslov filma je »Petek 13«, in sicer 3. del. Skupina mladih ljudi pride na samotno domačijo, da preživi vikend. Vsi postanejo žrtve nevidnega ubjalca, razen nežne in krhke deklice. Kako le-ta odkrije in uniči pošast, pa boste videli v filmu.

T. Lendero